

## POPIS PREBIVALSTVA

LETOS bo zajela celotno Jugoslavijo široka akcija, v kateri bo tudi udeležena naša občina. Izteklo se je 10-letno obdobje od zadnjega popisa prebivalstva. Tako bomo v letošnjem letu ponovno izvršili popis prebivalstva ter z njim zbrali statistične podatke o prebivalstvu, gospodarstvih in družinah v celotni Jugoslaviji.

Meseca marca bo ponovno začel teči ogromen stroj popisovalcev in ostalih sodelavcev, ki bodo zbirali kar najbolj točne podatke o strukturi našega prebivalstva. S popisovanjem prebivalstva se bo v naši občini ukvarjalo kar 400 ljudi tako, da bo celotna akcija potekala čim bolj hitro in nemoteno. Popisovalci

JAVNA  
TRIBUNA

glasilo SZDL občine Ljubljana - Šiška

bodo obiskovali naše občane na njihovih domovih ter na licu mesta izpolnjevali popisnice, katere bodo vsebovale vse osnovne podatke, ki so pomembni za prebivalstvo. Razen popisa prebivalstva bo izvršen tudi popis stanovanj, ker bo za vsako stanovanje popisan način gradnje, velikost, zasedenost stanovanja. Ob popisu stanovanj bo tudi izvršen popis gospodinjstev.

Zaradi tega, da bo popis potekal čim hitreje in čim bolj enotno bomo v prihodnjih številkah Javne tribune objavili vprašanja, na katera bodo občani odgovarjali ob popisu tako, da bodo vnaprej seznanjeni z vsebino popisnic. Na tak način upamo, da bo popis bolj točen in da bo izkazal boljše rezultate, kot smo jih bili vajeni pri vseh dosedanjih popisih.

# PRODUKTIVNOST ZA 11 %

RAZPRAVA o družbenem usmerjanju delitve dohodka in osebnih dohodkov še ni izpolnila vseh pričakovanj, ko smo že priča novemu zakonu o stabilizaciji osebnih dohodkov.

Čeprav ta zakon velja samo začasno do 30. aprila tega leta, je potrebno, da o njem spregovorim nekaj besed, predvsem zaradi tega, ker se med ostalimi stabilizacijskimi ukrepi govori tudi o osebni potrošnji ustvarjeni na osnovi rezultatov dela — produktivnosti. Ravno delo in produktivnost pa je prepuščeno raznim tolmačenjem in administrativnim ukrepom, ki niso najbolj posrečeni in izpodbijajo to, kar je bil cilj doseči.

Produktivnost je pojem, katerega v našem življenju tolmači vsak po svoje. Zaradi takega tolmačenja so tudi rezultati delitve osebnega dohodka zelo različni. Začela se je široka akcija, borba, kateri ni konca, da bodo naši družbeni in samoupravni organi s strokovnjaki v podjetjih prišli do spoznanja, da produktivnosti ni moč poenostaviti tako, da bi se lahko povečali osebni dohodki, niti tako, da bi jih administrativno omejili.

Če želimo ustvariti delitev dohodka in osebnih dohodkov po rezultatih dela, potem nam mora biti jasno, kaj je pravi pravi produktivnost, kot osnova za delitev.

Če govorimo o produktivnosti, potem se ne moremo opredeliti samo za tehniško, niti samo za ekonomsko, temveč za tehniško-ekonomsko, ki pove:

Povečanje produktivnosti dela pomeni: z manjšo udeležbo materiala, delovne sile, sredstev za delo in energije, ustvariti večje število proizvodov, čim boljše kvalitete, potrebnih družbeni skupnosti. To pomeni, da bi na trgu moralo priti do zmanjšanja cen.

Povečanje produktivnosti pomeni tudi zvišanje osebnih dohodkov. Na eni strani povečanje osebnih dohodkov, na drugi strani znižanje cen, bi moralo pripeljati do izboljšanja standarda.

V vseh današnjih razpravah se veliko govori o prekomerni osebni potrošnji, toda nihče do danes še ni povedal, kdo več troši, kot je ustvaril. Ali lahko zaradi neznanja in nespoštovanja

ekonomskih zakonitosti obremenimo tudi tiste, ki delijo svoje osebne dohodke po ekonomskih zakonitostih in ali ni naš družbeni cilj, da preko samoupravnih organov dosežemo take odnose delitve med ustvarjenim rezultatom in osebnimi dohodki.

Da naša družba ne spoštuje ekonomskih zakonitosti, je bilo razvidno tudi ob sprejemanju stabilizacijskih ukrepov. Mnogo delovne organizacije, kakor tudi družbene institucije so delile osebne dohodke v mesecu novembru in decembru izven svojih delovnih rezultatov, v strahu za svoj standard, čakajoč stabilizacijskih ukrepov. Kaj nam torej prinaša zakon o stabilizaciji osebnih dohodkov v takem položaju, o katerem smo se znašli. Če izhajam z ekstremnim primerom, potem lahko trdim, da duši nadaljnji razvoj ekonomskih sil in da daje tiho priznanje tistemu, ki do danes ni spoštoval ekonomskih zakonitosti. Če je delovna organizacija dosegla visoke ali nadpovprečne osebne dohodke na račun povečanja cen, delitev osebnih dohodkov na račun sredstev razširjene reprodukcije, potem ji je pač vseeno, ali obstoji omejitev izplačila, ali ne. Ni pa vseeno delovni organizaciji, katera deli osebne dohodke striktno po produktivnosti dela. To se je v zadnjem času videlo predvsem v razpravah tistih gospodarskih organizacij, katere imajo v poslovanju izrazite sezonske komponente, na primer rudniki.

Postavljam vprašanje ali je potreben tak zakon. Mar ne bi lahko Služba družbenega knjigovodstva avtomatično omejila izplačila osebnih dohodkov tistim organizacijam, katere jih izplačujejo iznad svojih ustvarjenih rezultatov. Teh podatkov ni težko preveriti niti kontrolirati. Tudi v bodoče bomo morali izhajati pri oblikovanju osebnih dohodkov iz rezultatov dela, ne pa s pavšalnimi deklaracijami in dvomljivimi razpravami, katere imajo v praksi malo veljave. Samoupravnim organom in strokovnim kadrom je treba dati pravico odločanja in formiranja osebnih dohodkov, od njih pa zahtevati spoštovanje postavljenega ekonomskega sistema in družbenih dogovorov. Toda ne samo v gospodarstvu, ampak v vseh oblikah potrošnje družbenih sredstev.

Metod ŠKERJANC

## JAVNA RAZPRAVA O OSNUTKU STATUTA SKUPNOSTI ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA KMETOV

LANI IN LETOS se je Socialistična zveza v občini zavzemala za reševanje problemov kmetijstva. Več ali manj je uspešno organizirala javne razprave o gospodarjenju z gozdovi in obravnavanje osnutka statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov. To sta bili letos osrednji vprašanji kmetijske problematike, ki jo je obravnavala Socialistična zveza. Socialistična zveza se je zavzemala za obravnavanje osnutka statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov zato, ker je zdravstveno zavarovanje tema vsakokratnih razgovorov in zborov volivcev na vasi. Prav zato je bila zahteva Socialistične zveze, da se osnutek statuta skupnosti javno obravnava s kmečkimi zavarovanci. To pa je želja in bil sklep skupščine skupnosti kmetijskega zavarovanja,

ki je dala osnutek konec oktobra v javno razpravo.

V okviru skupnosti je v regiji 17 občin, kako so potekale razprave in kakšne so bile pripombe izven mestnih občin, ne morem dati ocene. Lahko rečem le za območje ljubljanskih občin kaj je SZDL storila in kakšne so bile vsebinske pripombe in predlogi kmetov na razpravah. Na javnih razpravah v občini je bila udeležba kmetov minimalna. Čeprav ne bi mogel trditi za popolno nezainteresiranost kmetov za obravnavanje teh vprašanj. Brez dvoma je na udeležbo vplival kratek rok in hitrost sklicevanja razprav. Mnogi zavarovanci so bili mnenja, da pripombe na osnutek statuta s strani kmetov niso pomembne, niti potrebne.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Ureja uredniški odbor

Glavni in odgovorni urednik  
Bojan Štular

LJUBLJANA, FEB. 1971

Brezplačno

št. 83

PO 2556/1979

(Nadaljevanje s 1. strani)

Zavarovance je potrebno seznaniti o pravicah in dolžnostih o zbiranju in trošenju finančnih sredstev itd. S tesnejšim sodelovanjem med zavarovanci in skupščino bomo realizirali 84. in 85. člen statuta, ki govori o samoupravnih pravicah kmeta.

Bistvenih vsebinskih pripomb na osnutek statuta zavarovanci na javnih razpravah skoraj, da niso imeli. Največ razprav je bilo o finančnem vprašanju kmetijskega razvoja. V razpravah so zavarovanci izražali kritiko sistema, način organizacije zdravstvenega zavarovanja, odnos birokracije, ki je vezana na poslovanje. Zavarovanci so podali tudi predlog o združitvi vseh devetih skupnosti kar bi verjetno pocenilo administrativne stroške.

Na javnih razpravah, ki so jih imeli kmetje je bilo največ pripomb na višino sredstev za zdravstveno varstvo. S statutom skupnosti zdravstvenega zavarovanja se pravice zavarovancev ne povečujejo. Bistveno pa spreminjajo njihove finančne obveznosti do skupnosti. Višina stopnje se bistveno povečuje in to za 42 %. Do sedaj so bili kmetje obremenjeni z 32,7 % katastrskega dohodka in poseka lesa, nova stopnja pa bi znašala 60,6 oz. 53,6 %. Tudi ta stopnja pa morda še tudi ni končana. Ob tako skokovitem povečanju se postavlja vprašanje, ali bodo zavarovanci zmogli večje obveznosti, ker je znano, da ima skupnost zdravstvenega zavarovanja kmetov ob sedanjih stopnjah za letos 250 milijonov primanjkljaja, pri celotnem skladu 1.400 milijonov, to je skoraj 1/5. Ob povečani stopnji se predvideva še večji zavestni primanjkljaj okoli 660 milijonov, če je ocena pravilna, kar pa verjetno ni v skladu s sedanji stabilizacijskimi ukrepi.

V razpravah so razpravljali iskali možnost, da se prispevek zavarovancev zmanjša tako, da bi bilo delavsko in kmečko zavarovanje enotno, da je potrebno zemljo, ki je v lasti družbenih posestev in zemljo zaposlenih kmetov enako obremeniti itd.

Ostale pripombe zavarovancev so se dotikale zdravstvene službe. Nikjer ni garancije, da bo ob povečanju sredstev izboljšana tudi kvaliteta in učinkovitost zdravstvene službe. Sedanji primeri kažejo, da je zdravstvena služba ne-účinkovita zaradi pomanjkanja kadra, kar vpliva na zavarovance.

Statut govori o izboljšanju zdravstvene službe le deloma, čeprav bi bilo prav, da bi v statutu kvaliteta uslug dobila svoje mesto.

Socialistična zveza meni, da bi morali v statut vnesti vlogo krajevne skupnosti in Socialistične zveze. Brez njih ni mogoče uspešno razreševati problemov na vasi. Krajevne organizacije SZDL bi morale pomeniti samoupravno podlago temu zavarovanju. Močna opora Socialistične zveze in krajevne skupnosti bo še zlasti potrebna ob sklicevanju sporov zavarovancev, ob volitvah v skupščino, reševanju socialno ogroženih, bolnih in ostarelih kmetov. Zato bi bilo prav, da bi v 84. členu statuta zapisali, da lahko Socialistična zveza in krajevna skupnost da pobudo za sklic zbora zavarovancev.

Naloga Socialistične zveze je, da tudi v bodoče skuša na samoupravni osnovi reševati problematiko kmetijstva in vseh vprašanj kmetov. Prav zato je bila ustanovljena pri občinski konferenci SZDL sekcija za kmetijska vprašanja, ki bo spremljala kmetijsko problematiko.

M. S.

## KORISTNI

## ŠPORTNI STIKI

KONCEM leta 1969 je bil na pobudo KAC iz Celovca in TVD Partizan iz Šentvida ustanovljen odbor za tekmovanje za Karavanški pokal v rokometu, v katerem sodelujejo še RK Slovan Ljubljana, FTV iz Borovelj pri Celovcu ter ATV in ATSE iz Gradca.

Tekmuje se za prehodni pokal koroškega deželnega glavarja Hansa Sime, kateri je prevzel tudi pokroviteljstvo nad tekmovanjem. Namen tekmovanja je spoznavanje in zbliževanje sosedov, ter poglobitev dobrih odnosov med obema državama.

Tekmovanje je dvokrožno. Novembra smo bili Ljubljančani v Borovljah in Celovcu, kjer smo bili nad vse pristržno sprejeti, ter bogato po-

gošчени. Decembra sta prišli v Ljubljano moštvi iz Gradca, skušali smo jim nuditi vse, kolikor nam skromne možnosti dovoljujejo. Taka tekmovanja so potrebna ter vredna materialne pomoči, verjetno večje kot pa marsikatera mednarodna takojimenovana »kvaliteta« športna tekmovanja, pri katerih pride običajno do grobosti in je v večini primerov tudi kvaliteta borna, a vse za drag denar. V dosedanem tekmovanju sta bili obe ljubljanski moštvi zelo uspešni. RK Slovan krepko vodi. Dobil je vse tekme in je že zanesljiv prvak za leto 1970.

Tudi moštvo Partizana iz Šentvida je igralo dobro. Nahaja se v sredini, na solidnem 4. mestu.

M. P.

## VEDNO VEČ PROMETNIH NESREČ

PO VSEM TEM, kar dnevno vidimo na naših cestah, lahko sklepamo, da so prometne nezgode še kar naprej v precejšnjem porastu. To dejstvo postaja iz dneva v dan bolj zaskrbljujoče. Ljudje umirajo na cestah vedno bolj pogosto. Vselej, ko načenjamo vprašanje prometnih nezgod in njih težkih posledic, se nam vedno vsiljuje vprašanje, zakaj jih je vedno več in kako se jih lahko obvarujemo.

Omejil se bom le na pojav stalnega porasta števila motornih vozil. Sodim, da je to eden izmed glavnih vzrokov, ki pogojujejo tolikšno število prometnih nezgod.

Množični prodor motorizacije na naše ceste je popolnoma normalen za razmere, v katerih živimo. Ni pa normalno, da se je na področju izboljšanja cestnega omrežja v tem času napravilo odločno premalo, da so mnoge zelo pomembne ceste danes še slabše, kot so bile nekoč.

Znašli smo se v situaciji, ko je ostala naša cestna motorizacija brez zadostnega življenjskega prostora. Kako hitro narašča število motornih vozil in prometnih nesreč pri nas, nam kaže nekaj zgornjih števil:

|      | Štev. mot. vo. | Prom. nesr. | Mrtvih | Tel. poškodb |
|------|----------------|-------------|--------|--------------|
| 1960 | 47.500         | 4.300       | 192    | 4.043        |
| 1969 | 172.000        | 9.350       | 583    | 10.022       |

Kaj se bo dogajalo pri nas v prihodnje? Ali bomo morda dočakali, da bo dnevno na cestah umrlo za eno poprečno družino ljudi? Že danes pomenijo prometne nezgode strašne posledice. Zato lahko pričakujemo še bolj črno prihodnost, če bomo ostali križem rok.

Porasta števila prometnih nezgod ne bomo zaustavili. Pač pa lahko storimo mnogo za to, da se te boleče posledice omilijo in da se ne bo število ranjenih in mrtvih vzpelo tako strmo navzgor. Še vedno lahko trdim, da vse premalo pazimo nase, da vse preveč tvegamo in lahkomišelnost ravnamo, ko se znajdemo v vrvežu prometa. To še bolj velja, ko se znajdemo v težki prometni situaciji, kot so npr. prometne konice, mokre ceste, megla, poledenele in zasnežene ceste, in dnevi, ko smo sami toliko odsotni od prometnega dogajanja, da situacije, v kateri se nahajamo, ne razumemo ali je ne poznamo.

Marjan METLJAK

## VLOGA IN DELO

## KRAJEVNE SKUPNOSTI

(Nadaljevanje iz 82. številke)

Ta komisija je zlasti ugotovila:

- precejšen napredek pri gospodarjenju s sredstvi krajevnih skupnosti;
- da krajevne skupnosti dobe premalo sredstev za redno dejavnost, zato črpajo sredstva za to dejavnost tudi iz drugih virov;
- da je knjigovodstvo in blagajniško poslovanje neenotno vodeno pri krajevnih skupnostih;
- da krajevne skupnosti s svojimi sredstvi pomagajo tudi organizacijam in društvom, ki so sama dotirana;
- da se krajevne skupnosti v preveliki meri poslužujejo gotovinskega plačevanja. Zaradi navedenega je tudi prekoračen blagajniški maksimum.

Nadalje ugotavljamo, da je ena izmed vezi na relaciji krajevna skupnost — občinska skupščina aktivnost posameznih odbornikov občinske skupščine pri delu krajevnih skupnosti. Menimo, da je tu še premalo storjenega, zlasti sodelovanja odbornikov zbora delovnih skupnosti, ki naj bi bili vez med delovno organizacijo in krajevnimi skupnostmi. Ta povezava je slaba. Prav tako posamezni sveti krajevnih skupnosti niso opravili svoje naloge, da bi vabili odbornike na seje svetov.

Izhajajoč iz dosežene stopnje razvoja krajevnih skupnosti v občini, problematike njihovih samoupravnih organov ter v težnji po nadaljnjem razvijanju krajevnih skupnosti občanov, v katerih naj se najbolj neposredno razvijajo socialistični družbeni odnosi in samoupravljanje občanov, bi bilo potrebno, da se krajevne skupnosti še bolj usmerijo k izdelavi letnih in dolgoročnejših programov dejavnosti krajevne skupnosti v mejah materialne možnosti občine, krajevne skupnosti in občanov.

Da je za nadaljnji razvoj krajevnih skupnosti potrebno krepiti njihovo materialno osnovo. Sredstva krajevnih skupnosti naj se povečajo letno v skladu s povečanjem proračunskih dohodkov občine in v odvisnosti od dejavnosti oziroma programov krajevnih skupnosti. Krajevne skupnosti naj se zavamejo za izpolnitev občinskega programa razvoja otroškega varstva. Realizacija tega programa razvoja naj bo odraz aktivnosti posameznih krajevnih skupnosti. Te pa naj bodo mobilizator zbiranja vseh razpoložljivih sredstev — samopriskrbi občanov, prispevki delovnih organizacij, sredstva samoupravnih skupnosti, občinskega proračuna in podobno. Zaradi krepitve samoupravljanja v stanovanjskem gospodarstvu in sodelovanju pri kreiranju politike tekočega in investicijskega vzdrževanja stanovanjskega fonda na območju krajevnih skupnosti je potrebno, da organi krajevnih skupnosti v še večji meri sodelujejo s hišnimi sveti in stanovanjskim podjetjem. Organi krajevnih skupnosti morajo biti pobudniki večjega sodelovanja vseh družbeno-političnih dejavnikov v kraju, pri tem pa je zlasti zagotoviti sodelovanje občinskih odbornikov in to še posebno odbornikov zbora delovnih skupnosti. Nadalje, da si zagotovijo sodelovanje republiških poslancev in ne nazadnje tudi s člani posameznih svetov pri občinski skupščini. Prizadevati bi si morali za hitrejšo ustanovitev odborov splošne ljudske obrambe. Krajevne skupnosti se naj izdatneje zavamejo za aktivizacijo šolskih svetov in tesneje sodelujejo z organi upravljanja v šolah in vzgojno varstvenih zavodih. Skrbeti bi morale za hitrejšo zagotavljanje pogojev za rekreacijo mladih in starejših občanov in pomoč pri drugih oblikah dela z mladino.